

Fr. ... vts
Sapinet 1

Uusi
Kuva-Sapinen

Joumu 1883

Mf B 6228

31.11.11

Husi
K u w a = A a p i n e n ,

Ulu-opetusta warten kosisa.

Toensuusfa,
Toensuun Kirjapaino-yhtiön kirjapainosfa, 1883.

Kirjaimista.

Kirjaimet ovat lasta opetettaessa jaettavat kahteen lajiin: ääntiöihin ja kerakkeihin:

Ääntiöiksi kutsutaan niitä, jotka muitten kirjainten avulla ääntyvät, nimittäin: **a, e, i, o, u, y, ä, ö.**

Kerakkeiksi niitä, jotka ääntiöiden avulla ääntyvät, nimittäin: **(b), (c), d, g, h, j, k, l, m, n, p, (q), r, s, f, t, w** (eli **v**), **(x), (z).**

Sulkumerkkien välissä olevat kirjaimet ovat muukalaisia, joita suomenkielessä ei käytetä muuten kuin vieraista kielistä otetuissa sanoissa ja nimissä.

Wäli=merkit.

- = Loraus- eli yhdistys=merkki.
 - , Pilkku, lyhimmän pysäyksen merkki.
 - ; Puolipiste, pitemmän pysäyksen merkki.
 - . Piste, pisimmän pysäyksen eli lauseen loppu=merkki.
 - : Seuraus=merkki.
 - ? Kysymys=merkki.
 - ! Huuto=merkki.
 - () eli [] Sulku=merkit.
 - „" Lainaus=merkit.
 - ' Poisjättö=merkki.
 - Ajatus=merkki.
 - § Pykälä=merkki.
 - * eli † Ositus=merkki.
-

Tavalliset suomalaiset kirjaimet.

A (B) (C) D E (F) G
a (b) (c) d e (f) g

H I J K L M N O P
h i j k l m n o p

(Q) R S T U V W
(q) r s t u v w

(X) Y (Z) Å Ö
(x) y (z) ä ö

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Latinaiset kirjaimet.

A (B) (C) D E (F) G H I J

a (b) (c) d e (f) g h i j

K L M N O P (Q) R S T U

k l m n o p (q) r s t u

V W (X) Y (Z) Ä Ö

v w (x) y (z) ä ö

Kirjoitus-kirjaimet.

A B C D E F G H I J

a b c d e f g h i j

K L M N O P Q R S T

k l m n o p q r s t

U V W X Y Z Ä Ö

u v w x y z ä ö

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 - , . ; : ! ? ' "

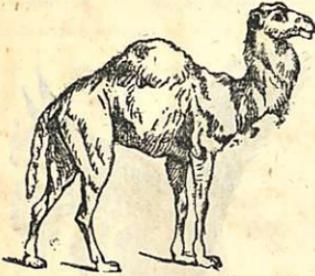
Ku-wi-a.

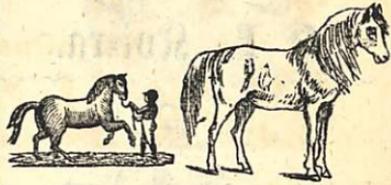
A a Na-fi.

G g Gi-raf-fi.

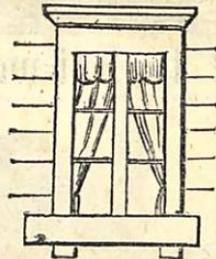
D d Dro-me-da-ri.

H h He-wo-fi-a.

E e En-fe-li.

I i It-fu-na.

T i Ta-lo-peu-ra.

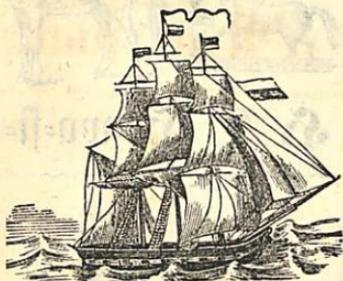
N n Nee-fe-ri.

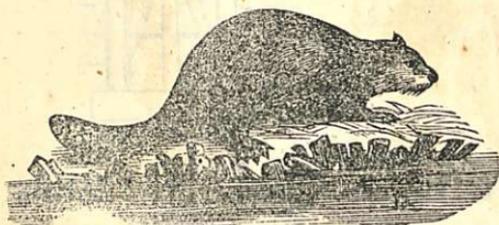
R r Roi-ra.

S o S-ra-wa.

T i Tai-wa.

U u Ua-ja-wa.

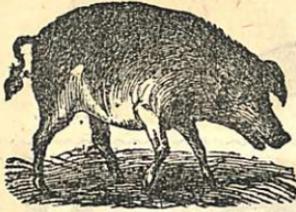
V v Väs-fi.

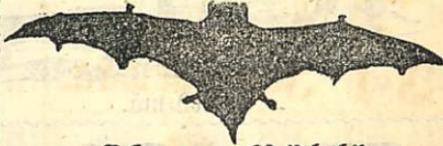
R r Re-fi.

W w Wen-he.

S s Si-fa.

Y y Yöt-fö.

Z z Zuu-li-myl-lh.

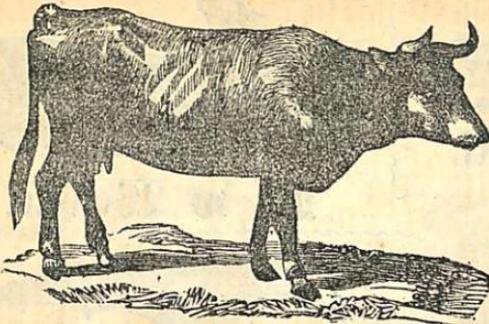
Ä ä Äi-ti.

U u Uk-fö.

Ö ö Öl-ly-lamp-pu.

Leh-mä.

Kur-ki.

Syp-sy-leh-mä.

Här-kä.

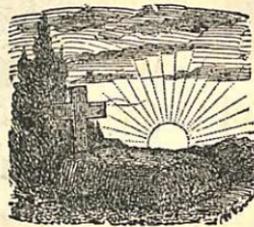
Lam-mas.

Saa-paat.

Hau-ta-ris-ti.

Hau-ta-kum-pu.

Pys-syt.

Her-ras-ta-lo.

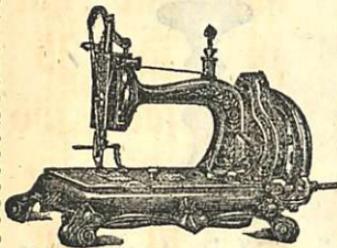
Pa-lo-ruis-fu.

Sil-mä-la-sia.

Sak-sit.

Om-pe-lu-ko-ne.

Soh-wa.

Pi-a-no.

Sor-mil-faat

Wau-nut.

Tas-tu-
tel-lo.

Tyn-ny-ri.

Tawans-harjoituskia.

A	a	ah	af	al	am	an	ap	ar	as	at
E	e	eh	ef	el	em	en	ep	er	es	et
S	i	ih	if	il	im	in	ip	ir	is	it
D	o	oh	of	ol	om	on	op	or	os	ot
U	u	uh	uf	ul	um	un	up	ur	us	ut
Y	y	yh	yf	yl	ym	yn	yp	yr	ys	yt
Ä	ä	äh	äf	äl	äm	än	äp	är	äs	ät
Ö	ö	öh	öf	öl	öm	ön	öp	ör	ös	öt

Aa	Ee	Si	Do	Uu	Yy	Ää	Öö
ai	ei	ie	oi	ui	yi	äi	öi
au	eu	iu	ou	uo	yö	äh	öh

H	I	K	L	M	N	P	R	S	T	W
ha	he	hi	ho	hu	hy	hä	hö			
haa	hee	hii	hoo	huu	hyy	hää	höö			
hai	hei	hie	hoi	hui	hyi	häi	höi			
ja	je	ji	jo	ju	jy	jä	jö			
jaa	jee	jii	joo	juu	jyy	jää	jöö			
jai	jei	jie	joi	jui	jyi	jäi	jöi			
ka	ke	ki	ko	ku	ky	kä	kö			
kaa	kee	kii	koo	kuu	kyy	kää	köö			

fai	fei	fie	foi	fui	fhi	fäi	föi
la	le	li	lo	lu	ly	lä	lö
laa	lee	lii	loo	luu	lyh	lää	löö
lai	lei	lie	loi	lui	lyi	läi	löi
ma	me	mi	mo	mu	my	mä	mö
maa	mee	mii	moo	muu	myh	mää	möö
mai	mei	mie	moi	mui	myi	mäi	möi
na	ne	ni	no	nu	ny	nä	nö
naa	nee	nii	noo	nuu	nyh	nää	nöö
nai	nei	nie	noi	nui	nyi	näi	nöi
pa	pe	pi	po	pu	py	pä	pö
paa	pee	pii	poo	puu	pyh	pää	pöö
pai	pei	pie	poi	pui	pyi	päi	pöi
ra	re	ri	ro	ru	ry	rä	rö
raa	ree	rii	roo	ruu	ryh	rää	röö
rai	rei	rie	roi	rui	ryi	räi	röi
sa	se	si	so	su	sy	sä	sö
saa	see	sii	soo	suu	syh	sää	söö
sai	sei	sie	soi	sui	syi	säi	söi
ta	te	ti	to	tu	ty	tä	tö
taa	tee	tii	too	tuu	tyh	tää	töö
tai	tei	tie	toi	tui	tyi	täi	töi
wa	we	wi	wo	wu	wy	wä	wö
waa	wee	wii	woo	wuu	wyh	wää	wöö
wai	wei	wie	woi	wui	wyi	wäi	wöi

Ut-fi-, kat-fi- ja mo-ni-ta-wui-sia sa-no-ja.

Jää, jäi, jos, joi, jo. Kuu, koi. Luu, loi, löi.
Maa, möi. Pii, puu, pyy. Wai, wei, woi, wyö. Sai,
föi, fyö. Yö.

Kal-to. Ka-mu. Ka-ho. Kit-ta. Ku-ra. E-lo.
Ei-ne. Euf-ko. Ee-ro. Ha-lu. Hau-ta. Hat-tu. Hui-
lu. Heik-ko. Hut-tu. I-sä. Il-ma. I-lo. Il-ta.
Kai-ma. Kai-wo. Ka-la. Kas-wi. Kal-lio. Kis-sa.
Lamp-pu. Lam-pi. Lap-si. Let-ti. Les-ki. Luu-ta.
Mai-to. Ma-to. Mat-ti. Mit-ko. Me-si. Nau-ris.
Nap-pi. Neit-sy. Nau-la. Neu-la. On-ki. Op-pi.
O-wi. Pai-ta. Pa-ta. Pei-li. Po-ro. Poi-ka. Kau-
ta. Ke-ki. Kei-kä. Ke-po. Kaip-pa. Sa-li. Sau-
na. Se-tä. Sei-nä. Si-ka. Sii-ka. Sor-mi. Ta-
lo. Tai-mi. Tal-li. Tau-lu. To-ra. Tu-li. Tä-ti.
U-ni. Ut-ko. Us-ko. Ur-ho. Ur-po. Wah-ti. Wa-
ris. War-sa. Wa-ti. We-si. We-li. Wi-ha. Wir-si.
Wou-ti. Wuo-hi. Wä-hä. Wää-rä. Wää-rin.

Au-rin-ko, au-tu-as, ar-mo-ton, lau-pi-as, yl-pe-ä,
us-ko-ton, wa-ra-ton, wi-hai-nen, wai-wai-nen, wan-hurs-
kas, tur-ha-mai-nen, tur-wal-li-nen, us-kol-li-nen.

Ju-ma-la-ton, Ju-ma-lat-to-muus, I-jan-kaik-ki-nen,
i-jan-kaik-ki-ses-ti. Vil-pit-tö-myys, vil-pit-tö-mäs-ti. Hil-
jai-ses-ti, hui-ken-te-le-vai-suu-des-san-sa. Ym-mär-täväi-
nen, ym-mär-tä-mä-tön. Re-hel-li-nen, rehel-li-ses-ti. It-
se-val-ti-as. Kyl-mä-kis-koi-nen. An-te-li-ai-suus. Tot-
te-le-vai-nen, tot-te-le-mat-to-muus. Ke-vyt-mie-li-nen.

Suo-men-maa. Suo-men-maas-sa. Suo-men-kie-li,
suo-men-kie-li-nen. Her-ras-ta-lo. Pel-to-mies, kyn-tö-
mies. So-ta-mies, so-ta-mies-ten. Vir-ka-mies.

Wie-ras-kie-li-siä ni-mi-sa-no-ja.

Ba-bel. Bar-rab-bas. Bib-lia. Che-ru-bim. Da-ni-el. Da-vid. Fe-lix. Ga-bri-el. Za-cha-ri-as. Ze-be-de-us. Ze-ba-oth. Zi-on. Pha-ri-se-us. Phi-lip-pus. Thes-sa-lo-ni-ca. Thi-mo-te-us. Tho-mas. Do-ra. Mi-cha-el. Fes-tus. Ag-rip-pa. Cchris-tus. E-lea-zar. A-chas. Jo-seph. Na-za-reth. Lu-ther

Oy-hy-käi-siä lau-sei-tä ta-wans-e-si-mer-keit-si.

Py-hä Kaa-mat-tu e-li Bib-li-a on suu-ri kir-ja. Se on ja-et-tu kah-teen o-saan, Wan-haan ja Uu-teen Tes-ta-ment-tiin, Proh-wee-tat o-wat kir-joit-ta-neet Wan-han Tes-ta-men-tin ja E-wan-ke-lis-tat ja U-pos-to-lit Uu-den Tes-ta-men-tin. Kaa-mat-tu on Ju-ma-lan sa-na, jo-ka si-säl-tää Pa-in ja E-wan-ke-li-u-min. Sii-nä ker-ro-taan Ju-ma-las-ta ja Ju-ma-lan hy-wis-tä töis-tä. — Ju-ma-la on hen-ki, jo-ka pai-kas-sa läs-nä-ole-wai-nen. Ju-ma-la on i-ja-n-kai-ki-nen ja kai-ki-wal-ti-as. Ju-ma-la tie-tää kai-ki. Ju-ma-la nä-kee kai-ki. Ju-ma-la on Py-hä ja Wan-hurs-kas. Her-ran mei-dän Ju-ma-lam-me sa-na on To-tuus. Lau-pi-as ja ar-mol-li-nen on Her-ra, kär-si-wäi-nen ja san-gen hy-wä. — Suu-ri on mei-dän Her-ram-me, suu-ri on Hä-nen woi-man-sa ja wii-sau-ten-sa. Tai-waat ja maan on Ju-ma-la luo-nut sa-nal-lan-sa. Ih-mi-sen-ki loi Ju-ma-la o-mak-si ku-wak-sen-sa. Na-ta-mi ja E-wa o-li-wat en-si-mäi-set ih-mi-set. Su-loi nen ja lau-pi-as on Her-ra. Uu-tu-as on jo-kai-nen kuin pel-kää Her-raa, ja Hä-nen käs-ty-jän-sä san-gen hi-moit-see. — Her-ran pel-ko on wii-sau-den al-tu.

Ju-ma-la on Rak-kaus. Ju-ma-la ra-kas-taa kai-kia luo-tu-jan-sa. Jo-ka rak-kau-de-s-sa py-syy, hän py-syy Ju-ma-las-sa ja Ju-ma-la hä-nes-sä. Niin on Ju-ma-

la maa-il-maa ra-kas-ta-nut, et-tä Hän au-toi ai-no-an Poi-kan-sa, et-tä jo-kai-nen, kuiu us-koö Hä-nen pääl-len-sä, ei pi-dä huk-ku-man, mut-ta i-jau-kait-ki-sen e-lä-män saa-man.

Rait-ki ih-mi-set o-wat syn-ti-fi-ä. Ju-ma-la lä-het-ti poi-kan-sa Je-suk-sen Kris-tuk-sen wa-pah-ta-maan ih-mi-fi-ä syn-nis-tä. Jon-lu-yö-nä syn-tyi Je-sus Ju-de-an maal-la Be-tle-he-min kau-pun-gis-sa. Zoo-sep-pi o-li hä-nen i-sän-sä ja neit-sy Ma-ria hä-nen äi-tin-sä. Bai-me-nil-le il-moit-ti-wat Her-ran En-ke-lit Je-suk-sen syn-ty-mi-sen ja En-ke-lit wei-ja-si-wat: kuu-nia ol-toon Ju-ma-lal-le kor-ken-de-sä, maas-sa ran-ha ja ih-mi-sil-le hy-wä tah-to.

Kol-men-kym-me-nen vuo-den i-käi-se-nä kas-tet-tiin Je-sus. Jo-han-nes kas-ta-ja kas-toi Je-suk-sen Jor-da-nin vir-ras-sa. Ju-ma-lan Hen-ki tu-li sil-loin kyyh-ky-sen muo-dos-sa Hä-nen pääl-len-sä ja Ju-ma-lan ää-ni tai-vaas-ta sa-noi: tä-mä on mi-nun ra-kas poi-ka-ni, johon mi-nä mie-lis-tyin.

Je-sus on las-ten pa-ras ys-tä-wä. Sal-li-kaat las-ten tul-la mi-nun ty-kö-ni ja äl-kää-t kiel-tä-kö hei-tä; sil-lä sen-kal-tais-ten on Ju-ma-lan wal-ta-kun-ta, sa-noo Je-sus. Rait-ki-ä ih-mi-fi-ä ra-kas-taa Je-sus ja kait-ki hy-wät ih-mi-set ra-kas-ta-wat ja ru-ko-i-le-wat hän-tä. Je-sus on mei-dän Wa-pah-ta-jam-me. Hä-nen kaut-tan-sa tu-lem-me me au-tu-aak-si. Je-sus on kär-si-nyt ja kuol-lut mei-dän syn-teim-me täh-den. To-ti-ses-ti Hän kau-toi mei-dän sai-rau-tem-me ja mei-dän ki-pun-me Hän jä-lyt-ti pääl-len-sä; — Hän on haa-woi-tet-tu mei-dän pa-hain te-koim-me täh-den, ja syn-teim-me täh-den on Hän ho-sut-tu, rau-gais-tus o-li Hä-nen pääl-län-sä, et-tä meil-lä rau-ha o-li-si, ja Hä-nen haa-wain-sa kaut-ta o-lem-me me pa-ra-tut.

Juu-ta-lai-set ei-vät ra-kas-ta-neet Je-sus-ta. He ei-

vät us-ko-neet hän-lä Ju-ma-lan po-jak-si ja va-pah-ta-jak-si. Kuo-le-maan tuo-mit-si-vat he hä-net. Pit-kä-nä-per-jan-tai-na nau-lit-si-vat pa-ka-nal-li-set so-ta-mie-het Je-suk-sen ris-tin-puu-hun Gol-ga-tas-sa. Sii-nä kuo-li hän kah-den pa-han-teki-än kes-kes-sä. Kuol-les-san-sa ru-koi-li Je-sus tai-vaal-lis-ta I-sään-sä vi-ha-mies-ten-sä e-des-tä, ja sa-noi: I-sä, an-na heil-le an-teek-si, sil-lä he ei-vät tie-dä, mi-tä he te-ke-vät.

Sa-ma-na päi-wä-nä hau-dat-tiin Je-sus. Hä-nen yst-tä-wän-sä hau-ta-si-wat hä-nen ruu-miin-sa kal-li-o-hau-taan yrt-ti-tar-has-sa. Mut-ta hau-taan ei Je-sus jää-nyt. Kol-man-tena päi-wä-nä e-li Pää-si-äis-aa-mu-na nou-si hän y-lös ja il-mes-tyi o-pe-tus-las-ten-sa ja yst-tä-wän-sä jouk-koon.

Mel-jä-kym-men-tä päi-wää o-li Je-sus wie-lä maan pääl-lä, mut-ta He-la-tuors-tai-na as-tui Je-sus o-pe-tus-las-ten-sa näh-den y-lös tai-waa-sen pil-wes-sä. Siel-lä is-tuu Hän J-sän-sä oi-ke-al-la kä-del-lä ja ru-koi-lee J-sään-sä mei-dän e-des-täm-me ja siel-tä tu-lee hän wii-me-i-se-nä päi-wä-nä, sil-loin kun maa-il-ma lopp-puu, tuo-mit-se-maan e-lä-wi-ä ja kuol-lei-ta.

Tai-waa-sen Je-suk-sen ty-köön saam-me me-kin men-nä kuol-tu-am-me, jos us-kom-me ja tur-waam-me Hä-neen, ra-kas-tam-me Hän-tä ja pi-däm-me Hä-nen käs-kyn-sä, sil-lä ei yh-des-sä-kään toi-ses-sa o-le au-tuut-ta, sil-lä ei o-le muu-ta ri-me-ä tai-waan al-la ih-mi-sil-le au-net-tu, jos-sa mei-dän pi-tää au-tu-aak-si tu-le-man. Ap. t. 4: 12.

O-le us-kol-li-nen kuo-le-maan as-ti, niin mi-nä an-nan si-nul-le e-lä-män kruu-nun. Ilm. k. 2: 10.

„Sä noust haudastast,
Di woiton sankari,
Siis panen voimahasi
Elämän toiwoni.

} Hlolla woin nyt kuolla,
} Kun kanssas nousta saan,
} Ja haudan tuolla puolla
} Luwatun perin maan.”

„Nyt emme pelkää hautaa,
 Kun sinun päästi se;
 Sun nousemises lautta
 Me myöskin nousemme;
 Ken elää kanssa Herran,
 Myös kuoltuamme terran
 Kans Herran elää saa.

Suo meidän elää, kuolla
 Di Jefus, seurassas,
 Niin haudan tuolla puolla
 Näemme funnias.
 Ken jotii elon tiellä
 Saa voiton kruunun siellä
 Ja rauhan ijäisen,”

Muutamia Raamatun lauseita.

Sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaas, kai-
 kesta sydämestäs, ja kaikesta sielustas, ja kaikesta voimastas,
 ja kaikesta mielestäs; ja lähimmäistäs niinkuin itseäs. *Luuk.*
 10: 27.

Raikkena sinun elinaikanas pidi Jumala filmäis edessä ja
 sydämessä, ja karta, ettes mihinkään syntiin mielisty, ja Ju-
 malan käskyä vastaan tee. *Tob. 4: 6.*

Anna ties Herran haltuun, ja toivo hänen päällensä;
 sillä hän sen tekee. *Psi. 37, 5.*

Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssas; älä harhaille,
 sillä minä olen sinun Jumalas: minä wahuistan sinua, minä
 autan myös sinua, ja tuen myös sinua minun wanhurskauteni
 oikialla kädellä. *Jef. 41, 10*

Uuakses hunda minua hädässäs, niin minä tahdon auttaa
 sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua, *Psi. 50, 15.*

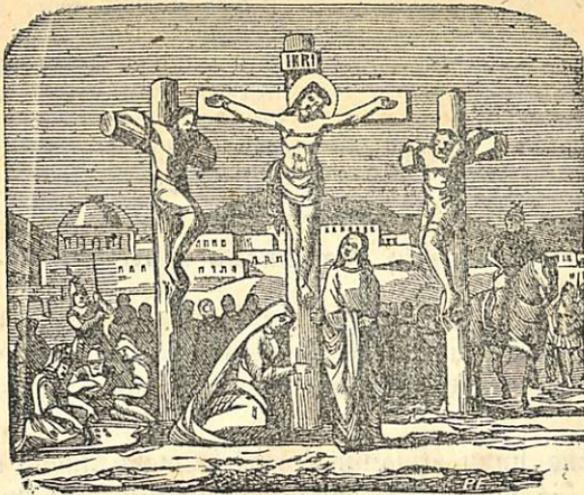
Poikani, kuule isäs kiritusta, ja älä hyljää äitis käs-
 kyjä! Sillä se on sinun pääs päällä otollinen kaunistus, ja
 käädyt sinun kaulassas. *Sal. Sananl. 1: 8, 9.*

Joka köyhää armahtaa, hän lainaa Herralle, joka hänen
 hyvän työnsä hänelle jälleen maksawa on. *S. Sanl. 19: 17.*

Wiina tekee pilkkaajaksi, ja wäkevät juotawat tekewät
 tyhmäksi: joka niitä halajaa, ei hän ikänä wiisaaksi tule.
S. Sanl. 20: 1.

Amen; siunaus ja ylistys ja wiisauus ja kiitos ja kunn-
 nia ja woima ja wäkemys olkoon meidän Jumalallemme ijan-
 kaikkisesta iankaikkiseen. Amen! *3lm. k. 7: 12.*

Di Herra armos lahjoita, Ja sydämmeeni kirjoita
 Sun sanas, jossa elämä Ja ilo ain' on löytyvä.

Wirsi N:o 143 II. S. Wirsitirjasta.

1. Tulkaa kaikki, katsokaatte Piinaa rakkaan Herramme!
Ittekää, walittakaatte Tuskaa Wapahtajamme!

Kellä waiwa semmonen Ollut on kuin Jesuksen?

2 Kärsistänsä, jaloistansa On hän ristiin nautittu,
Werisessä kruunussansa Waipuu päänsä runneltu.
Kellä waiwa semmonen Ollut on kuin Jesuksen?

3 Sappea ja etikkata Hänex juodakseen he toi,
Pilkkaa tehden katterata: „Itsens auttakoon jos woi!“
Kellä waiwa semmonen Ollut on kuin Jesuksen?

4 Tuskasansa kauheassa Wiimein näin hän huudahti:
„Käsiis, Jä tawahassa, Minä annan henkeni.“
Kellä waiwa semmonen Ollut on kuin Jesuksen?

5 Ah ken näitä katselepi, Eikä rintaans löisi jo!
Päiwäkin se pimeneepi, Halkee kowa kallio;
Sill' ei waiwa semmoinen Kenenkään, kuin Jesuksen.

Lapsille.

(M. L. N:o 40.)

Aamu-aurinkoinen,
Joki juokseva,
Koski kuohuvainen
Kaikuu kiitosta, Kiitosta!
Päivä paisteellansa
Loistaa luorilla
Laaksot laumoillansa
Kaikuu kiitosta, Kiitosta!

Maassa kimalainen,
Linnut ilmassa,
Leivo laulavainen
Kaikuu kiitosta, Kiitosta!
Herää haluisesti
Lapsi levosta;
Huuda heliästi,
Veisaa kiitosta, Kiitosta!

*Jumal' on sun luonut
Rakkaudesta,
Sulle hyvää suonut:
Veisaa kiitosta, Kiitosta!*

*Poikansakin antoi,
Sulle kasteessa
Kirkkaan puvun kantoi;
Veisaa kiitosta!*

*Tutki ahkerasti
Herran sanoja,*

*Usko rohkeasti
Veisaa kiitosta, Kiitosta!*

*Kerran aamu koittaa
Uusi taivaasta,
Enkelit ne soittaa,
Veisaa kiitosta!*

*Alkakaam' jo täällä
Uutta veisua;
Jatkakaamme siellä,
Veisaa kiitosta, Kiitosta!*

Joulu- kuuksi.

*Jopas joutui Joulun-aatto,
Joka ilon ilmi saatto;
Iloitkaat, iloitkaat,
Weikot, fiiskot iloitkaat!
Joulukuusi kirkas hohtaa,
Ympäri! sen kähmme kohta,*

*Iloitkaat, iloitkaat,
Weikot fiiskot iloitkaat!
Ah nyt kähmme kähitysten
Palamahan ylistyksen
Jesuffel' kun Joululle
Hän meljets tuli lapsille!*

Kiiruhda Jesuksen luo.

Ps. 66: 1.

1. Kiiruhda armaan Jesuksen luo;
Tien saasjaan hän selkeän suo;
Meill' ihan täällä kaituwi tuo
Huutonja: „Tulkaa waan!“
Kaikk' on silloin tyhntä suloisaa,
Shunni saasta meistä katoaa,
Herramme luona kun kufin saa
Kohdata toisiaan.

2. „Sallitkaat lasten . . !“ Äänensä soi,
Niemulla täyttää sielut se woi,
Tempeliks hälle rintamme oi,
Kelpaawi: „Tulkaa waan!“
Kaikk' on silloin tyhntä j. n. e.

(Sankey. — O. W.)

Serran Rukous.

Isä meidän, joka olet taiwaassa!
 Pyhitetty olkoon Sinun Nimes. Lä-
 hes tulkoon sinun waltakuntas. Tapah-
 tukoon Sinun tahtos niin maassa kuin
 taiwaassa. Anna meille tänä päivänä
 meidän jokapäiväinen leipämme. Ja
 anna meille meidän syntimme anteeksi,
 niinkuin mekin anteeksi annamme meidän
 welvollistemme. Ja älä johdata meitä
 kiusaukseen. Mutta päästä meitä pa-
 hasta. Sillä Sinun on waltakunta ja
 woima ja kunia ijankaikkisesti. Amen.

Uskon-tunnustus.

Minä uskon Jumalan päälle, Isän
 kaikkiwaltiaan, taiwaan ja maan Luojan.

Minä uskon Jesuksen Kristuksen päälle,
 Hänen ainoan Poikansa, meidän Herram-
 me, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi

Meitseeestä Mariasta, piinattiin Pontius Pilatuksen alla, ristiin naulittiin, kuollettiin ja haudattiin; astui alas helwettiin, kolmantena päivänä nousi ylös kuolleista, astui ylös taiwaasen, istuu Isän Jumalan kaikkivaltiaan oikealla kädellä, sieltä on tulewa tuomitsemaan eläwitä ja kuolleita.

Minä uskon Pyhän Hengen päälle, yhden pyhän Kristillisen seurakunnan, pyhäin ihmisten yhteyden, syntein anteeksi saamisen, ruumiin ylös-nousemisen, ja iankaikkisen elämän.

Jumalan Kymmenen Käskyä.

Ensimmäinen Käsky:

Minä olen Herra sinun Jumalasi; Ei sinun pidä muita Jumalia pitämän minun edessäni.

Toinen:

Ei sinun pidä turhaan lausuman Herran sinun Jumalasi Nimeä, sillä ei Herra pidä sitä rankaisematta, joka Hänen Nimensä turhaan lausuu.

Kolmas:

Muista lepo-päivää, että sen pyhit-
täisit.

Neljäs:

Sinun pitää kunnioittaman Isäns ja
Mitiäs, että menestyisit ja kauwan eläi-
sit maan päällä.

Viides:

Ei sinun pidä tappaman.

Kundes:

Ei sinun pidä huorin tekemän.

Seitsemäs:

Ei sinun pidä warastaman.

Kahdeksas:

Ei sinun pidä wäärää todistusta sa-
noman sinun lähimmäistäs vastaan.

Yhdeksäs:

Ei sinun pidä pyhtämän lähimmäises
huonetta.

Kymmenes:

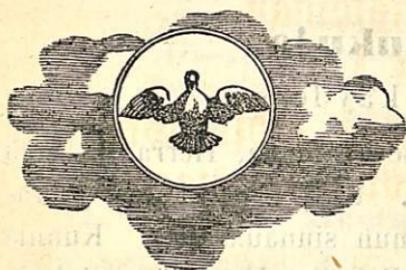
Ei sinun pidä himoitseman lähimmäi-
ses emäntää, eikä hänen palweliansa, eikä
piikaansa, eikä hänen härkäänsä, eikä hä-
nen juhtaansa, eikä mitään, mikä sinun
lähimmäises oma on.

Pelkää Jumalaa ja pidä Hänen käskynsä, sillä
näin sanoo Herra:

Minä Herra, sinun Jumalas, olen kiiwas
Jumala, joka etsiskelen isäin pahat teot las-
ten päälle kolmanteen ja neljänteen polween,
jotka minua wihaawat; ja teen lanpeuden mo-
nelle tuhannelle, jotka minua rakastawat ja
pitävät minun käskyni.

Kasteen Sakramentti,

jonka Herramme Jeesus Kristus sääti näin sanoen
Opetuslapsillensa:

Menkäät kaikkeen maail-
maan ja saarnatkaat ewan-
geliunia kaikille luoduille. Joka
usko ja kastetaan, se tulee
autuaaksi, mutta joka ei usko,
se kadotetaan. Minulle on
annettu kaikki woima taiwaassa

ja maan päällä. Menkäät siis ja opettakaat kaikkea kansaa, ja kastakaat heitä Nimeen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen. Ja opettakaat heitä pitämään kaikki, kuin Minä olen teille käsenyt. Ja katso! Minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti. Ellei joku synny Wedestä ja Hengestä, ei hän taida Jumalan waltakuntaan sijälle tulla. Mitä lihasta syntynyt on, se on liha, ja mitä Hengestä syntynyt on, se on Henki.

Herran Ehtoollinen.

Meidän Herra Jeesus Kristus sinä yönä, jona Hän petettiin, otti Leipän, kiitti, mursi ja antoi Opetuslapsillensä, ja sanoi: Ottakaat ja syökää, tämä on Minun Ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; se tehkääte Minun muistokseni.

Samalla muotoa Ehtoollisen jälkeen otti Hän myös Kalkin, kiitti, antoi heille ja sanoi: Ottakaat ja juokaat tästä kaikki, tämä on Uuden Testamentin Kalkki, Minun Veressäni, joka teidän ja monen edestä vuodatetaan syntein anteeksi antamiseksi; se tehkää, niin usein kuin te juotte, Minun muistokseni.

Ruoka-lukuja.

1. Ruualle käydessä.

Kaikkein silmät vartioitsevat Sinua, Herra, ja Sinä annat heille ruuan ajallansa. Sinä avaat kätes, ja ravitset kaikki, jotka elävät sinun siunauksellas. Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, niinkuin alusta on ollut, ja nyt ja aina ijankaikkisesta ijankaikki-seen. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa! j. n. e.

Herra Jumala, taivaallinen Isä, siunaa meitä ja näitä Sinun lahjojas, jotka Sinä meille ruumiin ravinnoksi armollisesti suonut olet; ja anna Sinun pyhä armos, että me kohtuullisesti ja Sinun mieltäs rikkomatta niitä nautitsisimme! Sinun Poikas Jesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Amen.

2. Ruualta päästyä.

Kiittäkäämme Herraa, sillä Hän on hyvä ja Hänen laupeutensa pysyy ijankaikkisesti, joka eläimille antaa heidän ruokansa ja kaarneen pojille, jotka Häntä avuksensa huutavat. Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, niinkuin alusta on ollut, ja nyt ja aina ijankaikkisesta ijankaikkiseen! Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa j. n. e.

Me kiitämme Sinua, rakas taivaallinen Isä, Jesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta, kaikkein Sinun hyvän tekois ja liiatenkin näitten Sinun lahjais edestä, joita me nyt Sinun lapeudestas nautinneet olemme; ja rukoilemme Sinun pyhää armoas, että niinkuin ruumis on ravintonsa saanut, mahtaisi myös sielu Sinun pyhällä sanallas aina virvoitetuksi tulla, Sinun rakkaan Poikas Jesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Amen.

„Waan kun sä Herra, ruumiille

Näin annat ravintonsa,

Niin anna myöskin sielulle

Armosta elantonsa;

Se syötä sanas leivällä,

Ja juota elon vedellä

Jesuksen Poikas kautta!“

Manu-rufoufsia.

Minä kiitän Sinua, minun taivaallinen Isäni! Jesuksen Kristuksen, Sinun rakkaan Poikas kautta, ettäs minua tänä yönä kaikesta vaarasta ja wahingosta armollisesti warjellut olet; ja rukoilen Sinua ettäs minulle anteesi antaisit kaikki minun syntini, joilla minä tänä yönä Sinun mieles rikkonut olen, ja myös tänä päivänä warjelisit minua kaikesta synnistä ja pahuudesta, että minun elämäni ja kaikki minun työni mahtais Sinulle kelwata! sillä minä annan itseni, sieluni, ruumiini ja kaikki tyyni, kuin minulla on, Sinun haltuus ja huomaas. Sinun Pyhät Enkelis olfoot minun kansjani ja älkööt kuhunkaan minusta luopuko! Sinun Pyhä

Henkes walaistoon ja hallitkoon minua, ettei se paha wihamies, Berkele minusta mitäkään woittaisi! Amen.

„Oi tule, elon aurinko,
Yö kuolon meistä torju;
Waeltaissamme täällä suo,
Ett'emme tiellä horju!“

Ista-rukouksia.

Minä kiitän Sinua, minun taiwaallinen Isäni! Jesuksen Kristuksen, Sinun rakkaan Poikas kautta, ettäs minua tänä päivänä kaikesta waarasta ja wahingosta armollisesti warjellut olet; ja rukoilen Sinua ettäs miuulle anteeksi antaisit kaikki minun syntini, joilla minä tänä päivänä sinun mieles rikkonut olen, ja ettäs tänä yönä minua armollisesti warjelisit ja minusta murheen pitäisit; sillä minä annan itseni, ruumiini ja sieluni ja kaikki thyni, kuin minulla on, Sinun huomaas ja käsiis. Sinun Pyhät Enkelis olkoot minun kanssani ja älkööt kuhunkaan minusta luopuko; Sinun pyhä Henkes walaistoon minua, ett'ei se paha wihamies, Berkele, minusta mitäkään woittaisi. Amen.

Walwo Herra, rakas taiwaallinen Isä! meidän ylitsemme, ja warjele meitä siltä kawalalta kiusaajalta, joka aina ympäri käy, etsien ketä hän sais hufuttaa; anna meille armojas, että me wahwalla uskolla miehuullisesti häntä wastustaisimme, ja tänä yönä Sinun pyhän warjelukses alla murheetoinna lepäisimme, Sinun rakkaan Poikas, Jesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Amen.

Katso Herra! jos me makaamme eli walwomme, niin me olemme Sinun omas; jos me elämme eli kuolemme, niin Sinä olet meidän Jumalamme, joka meidät luonut olet. Sentähden ruloilen minä Sinua: älä anna apus olla kautana minusta; warjele minua kilwelläs, ja tue minua woimallas! että minä rauhallisesti lepäisin, hywiin makaisin, ja sitte kaikenä elinaitanani Sinua pyhyhdesä ja wanhurstaudesä pal-

welisin; Sinun rakkaan Poikas, Jesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Amen.

Fasten rukous.

Herra Jumala, taiwaallinen Isä! me rukoilemme Sinua Sinun rakkaan Poikas Jesuksen Kristuksen tähden, lainaa meille pyhä armos, että me oikeassa uskossa, hywisä tawoisja ja opissa päivä päivältä kaswaisimme ja lisääntyisimme; ja että Sinä meitä, meidän vanhempiamme ja esiwaltaamme tänä päivänä kaikesta pahudesta armollisesti warjella ja suojella tahtoisit. Amen.

„Di Jumala, et hylkää pienten ääntä,
Suo lapsenas mun itsen' puoles kääntää!
Tiedänhän että olet isäni,
Nyt kuule siis tää rukoukseni!“

„Vanhempan' annoit mulle johtajiksi,
Totuutes siementen istuttajiksi,
Mut' että heitä oikein rakastan
Ja kunniaa myös heillen osoitan!“

„Di Jumala sun haltuus annan tieni,
Suo että kästys muistan, waikka pieni,
Djentain niiden mukaan kulkuni,
Siks' kun sen ferran päätän luonasi!“

Orpolapsen rukous.

Di laupias Jumala! joka olet isättömäin turwa ja auttaja ja oikea Isä kaikille, jotka lapsiksi kutsutaan taiwaassa ja maassa, armahda minua wiheliäistä orpolasta, joka siihen waiwaloiseen tilaan joutunut olen, ettei minulla, paitsi Sinua, ketään ole, joka todella minun parastani katsois! Sinä olet Isäni, turwani ja auttajani; opeta minua oikein Sinua ja ijankaikeisen elämän teitä tuntemaan! Rehota jumalisia ihmisiä minua oikein joh-

dattamaan, että minä kaikissa kunniallisissa ja luovallisis-
sissa menoissa kaswaisin! Warjele minua kaikista pa-
hoista ja jumalattomista kanssakäymisistä ja kaikesta,
kuin minua pahentaa taitaisi! Uuta että minä kaikki-
naisia kiuseauksia oikealla uskolla wastustaisin, ja Sinua
oikeassa jumalisuudessa tässä maailmassa palvelisin, ja
sitte Sinun tykönsä iankaikkisesti eläisin! Jesuksen
Kristuksen, meidän Herramme kautta. Amen.

Herra suunnatkoon meitä ja warjelkoon meitä, Herra
walistatkoon kaswonsa meidän päällemme ja olkoon meille
armollinen, Herra kääntäköön kaswonsa meidän puolemme
ja antatkoon meille iankaikkisen rauhan! Nimeen Isän ja
Pojan ja Pyhän Hengen. Amen.

Sunnuntai- ja Juhlapäivistä.

Jo ajan alussa, kun Jumala kuutena päivänä loi taivaan ja
maan ja kaikki mitä niissä ovat, ja seitsemäntenä päivänä lepäsi kai-
kista teoistansa, sääsi ja pyhitti Jumala seitsemännen päivän ihmi-
silleki lepopäiväksi, näin sanoen: Kuusi päivää pitää sinun työtä
tekemän ja kaikki askarees toimittaman, mutta seitsemäntenä päi-
vänä on Herran sinun Jumalas sabatti. Vanhan Testamentin ai-
kana wiettiwät Juutalaiset tämän Herran pyhittämän lepopäivän
lauwantaina, mutta Uuden Testamentin aikana rupesiwat Kristityt
wiettämään lauwantain sijasta sunnuntaita lepopäivänä, siitä syystä
kuu Wapahtajamme Jeesus Kristus sunnuntai-päivänä nousi ylös
kuolleista. Paitti näitä sunnuntai-päiviä wietetään Kristifunnas-
jamme monta erityistä juhlapäivää, useimmat Wapahtajamme muis-
toiksi, nimittäin: **Soulupäivänä** on Wapahtajamme syntynyt, **Uu-
den-wuoden päivänä** Hän ympärileikkattiin (annettiin nimi),
Loppiaisenä tuliwat ensimmäiset pakanat tähden johdolla Jesuksen
tyköön Häntä kumartamaan, **Kynttilämesun päivänä** wiedään
Hän temppeliin, **Maarian päivänä** ilmoittaa Enkeli Hänen si-
tiämisenä Marialle, **Pitkänäperjantaina** kuoli Hän ristiin-hirsi-
puussa, **Pääsiäispäivänä** nousi Hän ylös kuolleista, **Hela-
tuorstaina** astui Hän ylös taivaasen pilwessä, **Helluntaipäi-
vänä** wuodatettiin Pyhä Henki Jesuksen opetuslapsille, **Johan-
neksen-päivänä** sai Johannes Kastaja nimensä ja isänsä Saka-
rias ennusti hänen Jesuksen edelläkäwiäksi, **Wikkeliupäivänä**
muistutetaan meitä pyhäin Enkelein suojelestuksesta ja **Pyhäinmies-
ten päivänä** kehoitetaan meitä noudattamaan kaikkein pyhäin us-
koiwaisten esimerkkiä.

Suomenmaa,

josja me asumme ja elämme, on meidän rakas kotomme ja isänmaamme. Se on ainoastaaan hywin vähäinen osa koko maapallosta ja vielä vähäisempi osa koko äärettömästä maailmasta mitä Jumala on luonut. Meidän maamme kuuluu siihen maanosaan, jota kutsutaan Pohjois-Europaksi. — Suurin valtakunta maan päällä on Wenäjä, jonka europalaiseen osaan Suomikin on yhdistetty. Wenäjän itsevaltias Keisari Aleksanteri Kolmas on myös meidänkin rakas Suuriruhtinaamme eli hallitsiamme. — Suomenmaa jaetaan 9:ään maakuntaan, jotka ovat: Wärsinais-Suomi, Ahvenanmaa, Satakunta, Uusimaa, Häme, Karjala, Savo, Pohjanmaa ja Lapinmaa; sekä 8:jaan lääniin, nimittäin: Uudenmaan, Turun—Porin, Hämeen, Wiipurin, Mikkelin, Kuopion, Waasan ja Dulun, sekä vielä uskonnon hoitoa warten kolmeen piispan alueeseen eli hippakuntaan, nimittäin: Turun, Porwoon ja Kuopion. Suurimmat kaupungit Suomessa ovat: Helsinki, Turku, Wiipuri, Tampere ja Dulu. Helsinki on Suomen pääkaupunki.

Muinaiset suomalaiset eli meidän esi-isämme olivat pakanoita eli jellaisia, jotka eivät oikeasta elämästä Jumalasta eikä Wapauttajastamme Jesuksesta Kristuksesta mitään tienneet, waan Jumalanansa kunnioittivat ja palvelivat luonnon woimia ja luotuja olennoita. — Wuonna 1157 walloitti Ruotsin kuningas Erik IX p y h ä pakanalliset suomalaiset ja pakotti heidän wastaanottamaan kristin-uskon, johon piispa Henrik kastoi ensimmäiset suomalaiset Kupittaaan lähteellä lähellä Turun kaupunkia. Mutta tämä uskon-oppi ei vielä ollut Raamatun mukainen eli sellainen kuin meidän uskon-oppimme; se oli katholiclainen eli Paa-win oppi, joka sijälji paljo ihmisellisiä erhetysfiä ja jota vastaan saksalainen Pyhän Raamatun tohtori Martti Lutherwuonna 1517 alkoi taistella ja julisti Pyhän Raamatun ainoaksi ja oikeaksi kristillisen uskon ja elämän perustukseksi. Tätä kutsutaan uskonpuhdistukseksi ja tätä puhdistettua oppia alkoi eräs suomalainen Pietari Särkilahhti, joka oli ollut Lutheruksen oppilaana Saksanmaalla, Suomesjakin saarnata. Silloin ei vielä löytynyt yhtään suomenkielistä kirjaa. Ensimmäisen suomalaisen aapisen kirjoitti eräs suomalainen pappi

Mikael Agrifola vuonna 1542. Hän kirjoitti myöskin ensimmäisen katekismuksen ja rukoukskirjan sekä käänsi koko Uuden Testamentin suomentielelle. Tämä tapahtui vuonna 1548. Kaikki nämä kirjat täytyi Agrifolan painattaa Ruotsinmaalla, kun Suomessa ei ollut kirjapainoa. Ensimmäinen kirjapaino perustettiin Turkuun vasta noin sata vuotta myöhemmin eli vuonna 1642. Alkuperäinen kirjapainon tekijä oli saksalainen J o h a n n e s G u t t e n b e r g .

Isänmaalle.

Rakkaalla isänmaallamme
Menestys, onni olkoon,
Ja kaikkein meidän päällemme
Siunaus Herran tulfoon;
Meit' usko, toivo rakkaus
Ja Herran pelko hurstaas
Siin' aina hallitsihon!

Suo, Herra, meidän ainiaan
Enetä tunnosfasi,
Min' asujainten Suomenmaan
Usua armosfasi;
Pois nälän waiwa waikea
Ja sota, rutto kauhea
Karkoita woimallasi!

Di siunaa, Herra esivaltaa maamme
Mut' että rauhassa me elää saamme,
Isäimme maassa sinun pelossas;
Ah auta meitä, Isä laupias!

(U. S. Wt. ehd.)

Pieni warpunen.

Eräänä syyspäivänä istui pieni warpunen hessinään puussa ikkunain ulkopuolella. Hän oli syyskesänä syntynyt ja pieni pesä katohirren alla oli hänen lapsuutensa koti. Hän ei tiennyt mikä talvi on eikä ollut koskaan kuullut siitä puhuttavankaan. Mutta nyt tuli pääskyhäparwi ja ohitse lentäessään kyseli häneltä:

„Kai sinä seuraat meitä, pikku warpunen, etelämaihin?“ Mutta ihmettelewällä filmäilyksellä katjeli warpunen heitä.

„Täällä olen syntynyt“, sanoi hän, „täällä ensimmäisen kerran filmäilin äitini kasvoja ja täällä puutarhassa opin lentämään. En siis millään tavalla voi lähteä täältä. Murheesta kuolisin wieraassa maassa“.

„Et suinkaan siellä kuolisi“, sanoivat pääskyhät. „Siellä on kaikki niin herttaista ja ihanaa, että unohtat pian tämän kylmän maan. Siellä on taimas sinertävä, siellä maa warsin wihertävä, purot ja

järwet aivan selkeinä ja päivä paistaa siellä lämpimästi ja wienosti. Mutta tänne saapuu kohdakkoin talwi, wesi jäätyy, maa werhoittuu lumimäipällä ja puut paljaina wälähtelevät. Pohjan tuuli tuimasti puhaltelee etkä elatusta täältä saa. Sinä kuolet wiluun ja nälkään“.

Päästhyisparwi lensi edelleen. Mutta pieni warpunen jäi paikallensa. „Siellä kulkana wieraassa maassa päivä lämpimästi paistaa ja maa on hedelmällinen“, sanoi hän, „ja täällä ehkä nälkähän näännyn. Mutta jos niinkin tapahtuu, niin saan kuitenkin lewätä kotimaani mullassa, joka on mieluisempaa, kuin ulkona eläminen“.

Mutta nyt tuli taiwaasta pieni walkoinen lintu, joka warpunen wiereen asettui ja wiserteli:

„Mä pelkää pieni warpunen! Joka kotimaataan hellästi rakastaa, häntä Jumala suojelee, sillä ilman hänen tahtoansa ei niinkään piine lintunen, kuin sinä olet, maahan putoa!“ (A. S.)

Suomalaiset ja Latinaiset Numerot,

ja muut

Luwunlasku-merkit:

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.				
XIII.	XIV.	XY.	XVI.	XVII.	XVIII.	XIX.	XX.				
21.	22.	23.	30.	40.	50.	60.	70.				
XXI.	XXII.	XXIII.	XXX.	XL	L.	LX.	LXX				
80.	90.	100.	200.	300.	400.	500.	600.	700.			
LXXX.	XC.	C.	CC.	CCC.	CD.	D.	DC.	DCC.			
800.	900.	1000.	2000.	3000	4000.						
DCCC.	CM.	M.	MM.	MMM.	MMMM,						
100,000.	1,000,000.	1883	(MDCCLXXXIII).								

+ Yhteenlasku-merkki. — Wähennys-merkki. × Kertoma-merkki.

: Jakama-merkki. = Yhtäläisyys-merkki.

Kerto- ja Jakotaulu.

2 kertaa 2 tekee 4	4 kertaa 4 tekee 16	7 kertaa 7 tekee 49
2 × 3 = 6	4 × 5 = 20	7 × 8 = 56
2 × 4 = 8	4 × 6 = 24	7 × 9 = 63
2 × 5 = 10	4 × 7 = 28	7 × 10 = 70
2 × 6 = 12	4 × 8 = 32	
2 × 7 = 14	4 × 9 = 36	8 kertaa 8 tekee 64
2 × 8 = 16	4 × 10 = 40	8 × 9 = 72
2 × 9 = 18		8 × 10 = 80
2 × 10 = 20	5 kertaa 5 tekee 25	
	5 × 6 = 30	9 × 9 = 81
	5 × 7 = 35	9 × 10 = 90
	5 × 8 = 40	
3 kertaa 3 tekee 9	5 × 9 = 45	10 kertaa 10 tekee 100
3 × 4 = 12	5 × 10 = 50	10 × 100 = 1000
3 × 5 = 15		
3 × 6 = 18	6 kertaa 6 tekee 36	
3 × 7 = 21	6 × 7 = 42	100 kertaa 100 tekee 10,000
3 × 8 = 24	6 × 8 = 48	100 × 1,000 = 100,000
3 × 9 = 27	6 × 9 = 54	
3 × 10 = 30	6 × 10 = 60	1000 kertaa 1000 tekee 1,000,000

Suuruuden mitat:

1 Markka = 100 penniä. — 1 Leiviskä = 20 nautaa. — 1 Naula = 32 lottia. — 1 Penikulma = 10 wirstaa = 18,000 kynnärää. 1 Wirsta = 1,800 kynnärää. 1 Syli = 3 kynnärää. 1 Kynnärä = 4 korttelia = 2 jalkaa. 1 Kortteli = 6 tuumaa. — 1 Tusina = 12 kappaletta. — 1 Tyynyri = 30 kappaletta. — 1 Ankuri = 15 kannua. 1 Kammu = 2 tuoppia. 1 Tuoppi = 4 korttelia. 1 Kortteli = 4 jumrua. — 1 Vuosi = 12 kuukautta = 52 viikkoa = 365 päivää. 1 Kuukaus = 30 päivää. 1 Viikko = 7 vuorokautta. 1 Vuorokaus = 24 tuntia. 1 Tunti = 60 minuttia. 1 Minutti = 60 sekuntia.

Arvoituksia.

1. Kultaa kujaiset täynnä, Hopiata tanhuaiset, Eik' ole omistajata?
2. Ei huku vedessä, ei pala tulessa, Eikä mahdu maanrakoon?
3. Elää maailman alusta maailman loppuun asti, Ei koskaan viittä viikkoa täytä?
4. Hakee, hakee, eikä soisi löytävänsä?
5. Hepo tallissa, Häntä katolla?
6. Kannettava väsy, Kantaja ei väsy?
7. Mieleton, kieleton, kaikille totuuden sanoo?
8. Musta lintu punasia munia hautoo?
9. Neljä oritta tallissa, Viides käypi ympäritse?
10. Pikku lintu, liinahäntä, Läpi seinän lentelee?
11. Tiainen tikun nenässä, Ruotsiksi ruikuttaa?
12. Helsingissä hakataan, tänne lastut lentelee?
13. Aitta alla, mylly päällä, Tihku viita myllyn päällä?
14. Herrain herkku, kuningasten ruoka, Ei syösiat, ei koske koirat?
15. Isä lynkä, äiti länkä, Tyttäret litulatuiset, Poijat hyörynpöryläiset?
16. Jalatonna juoksee, Siivetönä lentelee, Päivässä kymmenen kylää?
17. Kaksi venettä vesillä, Ei sinä ilmoisna ikänä, Kuuna kullan valkiana Toinen toistansa tavoita?
18. Kaarne lenti liipotteli, Vesi siivistä sirisi?
19. Kolmasti päivässä päällensä pukee, Enimmät ajat alasti seisoo?
20. Kulkee maata kuin kuningas, Vaeltaa kuin valtaherra, Joka vuosi vartotaan Köyhimpähänkin kotihin?

Selitykset.

1 Päiväpaiste, 2 Nimi, 3 Kuun, 4 Verkon paikkaaja reikiä, 5 Tuuli pirtissä, 6 Soutaja ja vene, 7 Puntari, 8 Pata tullella, 9 Sukka-tikku, 10 Neula ja riikka, 11 Valkia päteessä, 12 Kahapaja, kirjapaino, 13 Ihmisellä ratsa, suu ja hinkset, 14 Suola, 15 Humalisto, 16 Sanoma, 17 Kuu ja aurinko, 18 Vene, 19 Ruokakapöytä, 20 Joulu, päästään, keitti.

Kirjoitusharjoituskäsiin:

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R
S T U V W X Y Z a b c d e f g h i j k l

m n o p q r s t u v w x y z a a. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0. — Aloitte
miehstä maesta, eta maen alla. Hevonen minunt eta hevonen,
saman hevonen työtajata. Tervana tekevän veisi, työsa veisi
työmann miehen. Onat maat on armahimmat, Onat
meusat mieluisimmat. Joka kunnista kasvaa, se kunnista
kuvaa. Samman askelet pellen hojstavat.

H. K. 4.

